



## «عملیات مرصاد» تیر خلاص بر پیکره منافقین

بازخوانی عملیات مرصاد

یک هفته پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ توسط ایران سازمان مجاهدین خلق با بیش از ۵ هزار نیرو از محور غرب یعنی شهرهای مهران و اسلام‌آباد غرب به ایران حمله کرد.

غروب منافقین در فروغ جاویدان

مجاهدین خلق، طرح عملیات خود را در یک جلسه ۲۴ ساعته آماده کرده بودند و در تاریخ ۳۱ تیر ۶۷ نیروهای خود را توجیه کرده و نام عملیات را فروغ جاویدان گذاشتند. هدف این عملیات تسخیر تهران در ۳۳ ساعت بود و مسعود رجوی سرکرده منافقین نیز فرماندهی این عملیات را بر عهده داشت.

توهم فروپاشی

مجاهدین خلق (منافقین) که پانزده هزار زن و مرد بودند گمان می‌کردند وضعیت نظامی ایران از هم پاشیده و نظام جمهوری اسلامی تنها با یک ضربه و شوک فرو می‌پاشد.

پشتیبانی همه‌جانبه صدام و غرب

سوم آبان سال ۶۷، تعدادی از اعضای سازمان مجاهدین خلق که به عراق متواری شده بودند، با پشتیبانی ارتش عراق و با استفاده از مدرن‌ترین سلاح‌های سبک و سنگین که آمریکا و صدام در اختیارشان گذاشته بود، از سمت باختران حمله خود را آغاز کردند و وارد خاک ایران شدند.

تجهیزات منافقین

۱۲۰ تانک سبک کاسکا و پل برزیلی، ۴۰ نفربر ۳۰، توپ ۱۲۲ میلی‌متری، حدود ۲۴۰ خمپاره ۱۰۰۰، آرپی‌جی هفت، ۷۰۰ تیربار، ۲۰ توپ ۱۰۶ میلی‌متری، ۶۰ مسلسل دوشکا و حدود ۱۰۰۰ خودرو

## روز اول

منافقین با تصرف شهرهای سرپل ذهاب و کرد غرب، در شب اول در شهر اسلام‌آباد توقف کرده و به کشتار فجیع مردم این شهر و حتی مجروحان حاضر در بیمارستان پرداختند. جالب آن که در بین کشته‌شدگان، حتی بستگان آنان نیز دیده می‌شد.

## شهید صیاد شیرازی خار چشم منافقین

شهید صیاد شیرازی مأمور رسیدگی به وضعیت منطقه غرب شد. صیاد همان شب با یک هواپیمای فالکون، خود را به باختران رساند و هنگامی که از اوضاع منطقه آگاهی یافت، دریافت که برخلاف گمان اولیه، با ارتش عراق طرف نیستند، بلکه در برابر نیروهای مجاهدین خلق، قرار گرفته‌اند. وی سپس طرحی ریخت که بر اساس آن، باید به متجاوزان اجازه داده می‌شد تا تنگه چهارزبر در ۳۴ کیلومتری باختران پیشروی کنند. آنگاه در آنجا، خلبانان هوانیروز از عقب و جلو، راه را بر منافقین می‌بستند و نیروهای مردمی و بسیجی از راه زمین، به سرکوب دشمن می‌پرداختند.

## عملیات مرصاد

صبح روز پنج مرداد عملیات مرصاد با رمز یا علی (ع) آغاز شد. در تنگه چهار زبر چنان جهنمی برای یاران صدام برپا شد که زمانی برای پشیمانی نمانده بود و منافقین ناگهان خود را در جهنمی از آتش دیدند که از زمین و هوا بر سر آنها ریخته می‌شد. طولی نکشید که جاده باختران - اسلام‌آباد، انباشته از ادوات سوخته اهدایی دولت‌های غربی به مجاهدین خلق شد. معدود افرادی که موفق شده بودند از این مهلکه جان سالم به در برند، به روستاهای اطراف پناه بردند و برخی دیگر هم با خوردن قرص سیانور، به زندگی خود پایان دادند.